

Jak se dříve komunikovalo

Podle vyprávění mých rodičů vypadaly v době před listopadem 1989 počítače a telefony úplně jinak než dnes. Počítače byly o velikosti velkých bytových skříní, ve kterých byl přenos informací zajištěn pomocí děrných štítků, případně magnetofonových pásků. Telefony byly s otáčivým číselníkem. Výjimečně byly tlačítkové. Neexistovaly žádné mobilní telefony, počítače pro osobní potřebu ani elektronická pošta. Rozdíl oproti dnešku byl také v tom, že v té době bylo velmi problematické vyřízení přidělení telefonní linky. Proto byly i hodně využívány veřejné, bohužel velmi často poruchové telefonní budky umístěné v ulicích, nebo telefonní stanice ve veřejných budovách nebo na poštách. Pokud jste například chtěli telefonovat přátelům, známým nebo rodinným příslušníkům a neměli jste domácí telefonní linku, bylo zvykem telefonovat z pošty. Spojovatelka vás na poště spojila přes telefonní ústřednu s vámi požadovaným číslem. Když jste potřebovali někomu sdělit rychle velmi důležitou zprávu, bylo běžné takzvaně podat telegram na poště. Znamenalo to, že jste na poště napsali důležitý text do speciálního formuláře. Podle počtu použitých slov jste poté uhradili příslušnou částku za odeslání. Pošta zajistila doručení telegramu většinou ve stejný den, kdy byl telegram podán na poště.

Běžně bylo také zvykem psát si dopisy a při různých příležitostech bylo také hojně používáno pohledů. Tento způsob komunikace se používá i v dnešní době. Pokud bylo zapotřebí sdělit kratší, spíše formální zprávu bez požadavku na rychlost, byl použit korespondenční lístek, který bylo možné vhodit do poštovní schránky.

Krátce po listopadu 1989 byly do naší republiky dovezeny první stolní počítače. Operační paměť byla u prvních exemplářů na velké disketě. K počítačům byl připojen malý černobílý monitor. Postupně byly vyráběny výkonnější přístroje s lepšími parametry. Moji rodiče se setkali právě s těmito počítači, které byly již výkonnější a pro které byl použit operační systém Windows 95. Pro porovnání mohu uvést, že jejich operační paměť byla méně výkonná než operační paměť dnešních levnějších mobilních telefonů. V prvních letech po roce 1989 neexistovala síť internetu, takže nebylo možné korespondovat pomocí elektronické pošty.

Téměř ve stejnou dobu, kdy se u nás objevily první počítače, se k nám začaly dovážet i první mobilní telefony. Jednalo se o mohutnou konstrukci, spíše krabici se sluchátkem, na kterém byla číselná klávesnice. Prvním a po dlouhou dobu jediným telefonním operátorem byl Český Telecom. Protože pokrytí signálem pro mobilní telefony bylo velmi malé, bylo možné používat mobilní telefony jen ve velkých městech. S miniaturizací a rozvojem elektronických součástek se mobilní telefony zmenšovaly a zdokonalovaly. Prarodiče i rodiče si kupovali první mobily stejně, asi v roce 2000.

Jiří Peer, I1. B

SŠAI, Weilova 4, 102 00 Praha 10 – Hostivař

Školní rok 2014/2015